

திருவண்ணாமலை ஸ்ரீஈசான்ய
ஞான தேசிகர் மீது
நெஞ்சு விடுதூது

பொருளடக்கம்

I. காப்பு.....	3
II. நூல்	3

I. காப்பு

சீர்பூத்த நல்லருணை ஈசான தேசிகன்மேல்
ஏர்பூத்த தூதொன் றிசைக்கவே - நீர்பூத்த
செஞ்சடையான் காலின்று செம்மையுட னேயெனது
நெஞ்சடைய வைத்தேன் நிசம்

II. நூல்

கலிவெண்பா

ஓங்காரத் துள்ளே உறும்பொருளாய் உத்தமர்கள்
ஆங்கார மின்றி அறைமனுவாய்த் - தூங்காமல்
உற்றார்தம் சிந்தை உயர்ஆ தனமீதே
பற்றோடு நின்ற பரமாகிக் - கற்றோரும்
கல்லாக் கயவரும் கண்ணிற் கதியளிக்கும்
உல்லாச னாகி உயர்மறையின் - நல்ல
பொருளாகி நின்ற புனித அடியார்
அருளரச் செய்யும் அழகன் - இருளார்ந்த
கண்டமொடு துண்டமதிக் கண்ணி அணிந்திதழி
மண்டு கனஞ்சிரத்தின் மன்னுவித்தோன் - அண்டர்
பணியும் அரிதன் பழங்கண் அறுத்தோன்
அணியும் புலியாடை அண்ணல் - தணிவில்
அருண கிரிநாதன் ஆனந்தன் என்றும்
கருணை உருவாம் கடவுள் - தரணி
புனலனல்நீள் காலாய்ப் புகழ்வெளியாய் என்றும்
தனிமதியும் ஆன்மாவும் தானாய் - நினைவார்க்கு
அன்னதுவே யாகி அமையும் அபிராமன்
என்னை யுடைய இளமுலையாள் - தன்னை
இடமுடையான் ஞாலத்தில் எம்போல்வார் தம்மைக்
கடமுடையச் செய்வான் கருதித் - திடமுடைய

ஆனைத்தோல் நீக்கி அருங்காவி தோய்த்தஎழில்
 தானைத்தோ லாகத் தரித்தழகார் - மானை
 விடுத்துநற் கட்டங்கம் வேய்ந்து தீருநீறு
 எடுத்துடலம் எல்லாம் இசைத்தே - தொடுத்த
 அரவாதி நீக்கி அருங்கண் மணியை
 விரவா திருக்க விசைத்துத் - தரமாகச்
 சாத்தி அழகாகச் சங்கரனே தானென்ன
 நேத்தி யுடனறியும் நீர்மைக்கா - வேய்த்த
 திருநாமந் தன்னுடனே சீருணை வைப்பில்
 ஒருவாமல் ஈசானத்து உற்றே - வருவார்தம்
 சித்தத்தே ஆர்கின்ற சித்தசவேள் செய்கைமுதல்
 எத்தத்தை யும்நீக்கி இன்பமதைச் - சுத்தமுடன்
 ஈவானை எண்ணுகின்றார் எண்ணு வடிவமெலாம்
 ஆவானை அஞ்ஞத்தே ஆர்வார்பால் - மேவானை
 அன்பர் அனுபவமாம் ஆகாச ஊரதனில்
 இன்ப முடனே இருப்பானைத் - துன்பில்
 மறைமுடிவென் றோதும் மதகரியின் மேலே
 இறையளவும் நீங்காது இசைவாய்க் - குறையறவே
 தங்கி மதத்தினர்தம் தன்மைகளுக் கேற்பத்தான்
 அங்கங்கு இலகும் அழகனைத் - தங்கி

20

இருக்குமது நம்மையன்றி யேதுமில்லை யென்னா
 உரைக்கும் உபநிடத ஒண்தூசு - இரைக்கும்
 மணிநாவாம் காலின் மகிழ்ந்தடியார் தூக்கித்
 துணிவோடு காட்டும் துவசன் - அணியோடே
 பக்குவர்கள் கண்டு பரவி நடக்கவைத்த
 சிக்கில் மறையென்னும் செங்கோலான் - தக்கவர்கள்
 எண்ணிக் கழித்தால் இலங்கும் எழிலுண்மை
 நண்ணும் இலக்கியமா நன்னாடன் - மண்ணதனில்
 புக்குழலா வண்ணம் புனிதர் தமையாளும்
 பக்குவமென் றோதும் பரியினான் - பக்கோர்
 நிலையாகக் கண்டு நிலைத்து நிலையில்
 மலையாமை என்னும் மலையான் - கலையோதிக்

30

காலடையா நின்றவர்கள் கண்ணீரோ டேயிசைக்கும்
மாலடையாப் பாவென்னும் மாலையினான் - சால
இரவணலை நீக்க எழிலடியார் கொண்ட
சிரவணமாம் செய்ய முரசான் - கரவெல்லாம்
தானந்த மாகத் தனையடைந்தார் தாங்கண்ட
ஆனந்த மானஉயர் ஆறுடையான் - வானந்தம்
தங்கி எழில்காட்டும் தண்மடத்தி லேமேவி
எங்கள் இடர்தவிர்க்கும் ஈசானன் - துங்கக்
குருநாதன் ஞானக் குருநாதன் என்றும்
ஒருநாதன் ஆகும் உரவோன் - திருநாதன்
ஆனவனும் வானவரும் அண்மி அடிபணியும்
ஞானகுரு மாதேவன் நாயேன்றன் - ஈனவுடல்
ஆதியெலாம் கைக்கொண்ட அண்ணல் அடியேனை
நீதியுடன் ஆண்ட நிருமலனை - ஏதமெலாம்
நீக்கி அடைந்தாரை நித்தியமாச் செய்தருளும்
பாக்கியனை யென்னுடனே பன்னாளும் - ஏக்கமற
வாழ்மனமே நீபோய் வழிபாடு செய்குவையே
தாழ்தியலை யென்பதுயான் தானறிவேன் - ஆழ்கடலின்
ஒத்த விழியாரை ஓர்ந்துற்ற அந்நாளில்
சித்தமே நீயதுவாய்ச் சேர்ந்தனையே - வித்தை
அதனை உணர்போதில் அன்னதுவாய் நின்றாய்
எதுவேனும் ஆவாய் எனினும் - அதனிடையே
என்னோடே யன்றி இருந்த இடங்காணேன்
இந்நாளில் நீதனியே ஏகினால் - உன்னைக்
கலைக்கோட்டை இட்டஎழிற் காரிகையார் ஆன
முலைக்கோட்டை யார்கள் முடுகி - நிலைக்கோட்டை
செய்யவரு வார்அவரைச் சேராதே சேராதே
வையமதை மெய்யென்னும் வாதியர்கள் - மெய்ப்போல் 40
பிதற்றும் உரையதனைப் பேணாதே பேணின்
அதற்குள் ஒருபயனும் ஆராய் - மதத்தில்
உறைபொருளை ஆராமல் ஊர்வீதி நின்றே
பறையடிப்பார் தம்மைநீ பாரேல் - முறையாய்த் 50

தருமம் புரிவார்போல் தக்காரை ஏசும்
 கருமிகளைக் கண்ணாலும் காணேல் - வருமித்
 துறவிற் பயனேது சொல்லுமெனும் கெட்ட
 மறவியரை நீவழியில் மன்னேல் - குறைவில்
 அருளுடையார் போல அசடெழுதித் தூற்றும்
 குருடர் இடத்தும் குறுகேல் - சுருதி
 மொழியறிந்தார் போல முனிவரரை ஏசும்
 இழிசனரைக் கண்டால் இணங்கேல் - பழியினொடு
 பாவம் வருமென்று பாராது பல்நூலும்
 ஆவா பழிப்பாரை அண்ணாதே - நீவா
 தருகின்றோம் ஞானமெனச் சாற்றுவார் பின்னை
 அருகொன்றி நின்னையே ஆய்வார் - திருகன்றி
 வேறொன்றுங் காணாரவ் வீணரைநீ விட்டகல்தி
 ஆறொன்றும் கோடர அண்ணல்தனைப் -பேறொன்ற
 உண்மை யுடன்புகழும் உத்தமரை ஏசுகின்ற
 வெண்மையரை என்றும்நீ மேவாதே - வண்மையுடன்
 செம்பொருளைத் தேடாது செம்பொருளைத் தேடுகின்ற
 வம்பரிடை அன்பினைநீ வையாதே - அம்புவியில்
 வேதாந்தம் ஓதியதை வேணபடி அச்சாக்கிப்
 போதாந்தன் என்றொருபேர் போக்கியே - வேதாந்தம்
 என்னே பணமளிப்ப தில்லையினிச் சித்தாந்த
 நன்னேயங் கொள்வமென நாடியே - பின்னே
 சிவதீக்கை கொண்டு சிவனுருவைக் கண்டு
 பவமாற்றி விட்டதுபோல் பாடி - இவண்ணோக்கின்
 பிச்சையன்றி வேறொன்றும் பேணற் கிலையிதுவும்
 நச்சில் இலச்சையென நாடியே - உச்சி
 அரிமதமே முன்னிரண்டும் ஆயாது சொற்றாம்
 கரிபலவும் இஞ்ஞான்று கண்டேம் - உரியீர்!
 வருதிர் இதிலென்று வாயறைந்து வாணாள்
 பெரிதும் உளதேல் பினையும் - குருதி
 தருப்பணமா வைக்கின்ற சாத்தேயன் ஆகிக்
 கருத்தொழிலீண் டுண்டென்று காட்டி - விருப்பம்

அதிலின்றிப் பின்னை அரிவையர்தோள் சேர்ந்தே
 இதிலாகும் நன்மை இதுவே - மதியுடையோர்
 கொள்ளப் படுமதாம் கோயில் இவர்பகமே
 உள்ளணைந்து பார்மின் எனவோதிக் - கள்ளை
 அருந்தி அழியும் அசடர் அநேகர்
 பொருந்தி யுளதுஇப் புவனம் - திருந்தி
 இதுகாறும் வந்த எழில்மனமே அன்னார்
 பொதுபோல் உரைத்த புகலை - மதியாதே
 ஊனருந்திக் கள்ளும் உடன்மாந்தி ஓர்வறலே
 ஈனமறல் என்பாரை எண்ணாதே - மாநிலத்தில்
 சாதனையைச் செய்யாதார் சாற்றும் மொழிகளெலாம்
 வாதனையைச் செய்யும்நீ வாராதே - பாதையிலே
 பேரான் மருட்டுகின்ற பேய்களுண்டு பேதையர்போல்
 ஆராதே அன்னா ரிடத்தறைந்தேன் - நேராகத்
 தம்மதமே மெய்ம்மதமாச் சாற்றும் மதமென்பார்
 அம்மதத்தின் தெய்வத்தை ஆராயார் - இம்மதத்தின்
 சின்னத்தை யேன்கொண்டீர் செப்புவிர் என்றுரைப்பார்
 என்னத்துக் கீதிடுவ தென்றோரார் - பின்னைத்
 திடவழக்கை விட்டுச் சிவசிவா தங்கள்
 மடவழக்கே மெய்வழக்கா மன்ன - நடவழக்கை
 மாற்றுவார் வேறான மாதிரியா யும்பொருளைச்
 சாற்றுவார் தம்மையே தாமறியார் - நீற்றை
 அணியும் அடியார் அவர்மடத்தர் அன்றேல்
 பணியும் இயல்பு படியார் - துணியும்
 பொருளெதுவோ இன்னார் புரட்டில் மருளேல்
 ஒருபொழுதும் சொன்னேன் உணர்தி - கருவழிய
 வேதமொடு சூதன் விளக்கும் உரையேனும்
 ஏதமே என்பாரை ஏயாதே - போதமே
 சித்தராய் இவ்வுலகில் சேர்ந்தோம் சிவன்முதலாம்
 சுத்தரையாம் கண்டோம் துகளேதும் - இத்தரையில்
 முல்லை முறுவல் முகிழ்முலையார் மாட்டினும்
 இல்லை எமக்கென்று இசைத்துத்தம் - பல்லை

70

80

இனித்துப் பலரிடத்தும் ஈண்டித் திருநீறு
 அளித்துச் சிலசொல் அறைந்து - குளித்து
 விழிமுடி வந்தான் விமலன் எனக்கூறி
 அழிவேதும் இல்லேம் அறிதி - பழிபோட
 வந்த புலியை வகிர்ந்தாம் எனக்கூறிச்
 சந்தையில் நாய்க்குத் தவிக்கின்ற - மந்திகளைக்
 கிட்டினவர் எல்லாரும் கெட்டார் அவர்களும்பின்
 மட்டிஉடல் நோயதனால் மாள்கின்றார் - கிட்டி
 அவரை அடைந்தால் அறிவகலும் கண்டாய்
 இவரை அகல்தி இனிநீ - பவரை
 வணங்குவதும் தீதென்று வாய்ஞானம் பேசும்
 துணங்கை அநேகம் சுலவும் - இணங்கி
 அவரோடு சேர்ந்தால் அருஞானம் போகும்
 பவரோகம் சாரும் பதையேல் - தவிராது
 உனக்கேன் இதுவெல்லாம் ஓதுவதென் றாலோ
 தனைக்காட்டி நின்றானைச் சார்ந்தே - எனக்காண
 எல்லாமுஞ் சொல்லி இறைஞ்சி வரமாட்டாய்
 நல்லாய்நீ வெண்பளிங்கின் ஆர்நிறம்போல் - எல்லாமும்
 பற்றுவையே பற்றில் பதங்கெடுமே ஆதலினால்
 உற்றுரைத்தேன் உன்றனக்கிவ் வுண்மையினை - மற்றினிநீ
 ஆர்மதத்தும் சாராமல் அண்ணா மலைஅடைதி
 ஏர்மிகுத்த கோவிலுக்குள் ஏகுதிமுன் - கார்மிகுத்த
 தாரையென ஊற்றுமத தந்தியடி வந்தனைசெய்து
 ஆரையணி செஞ்சடையா னாரிடத்தே - சீரையெலாம்
 கொண்டமர்ந்த சுந்தரியாம் கொற்றொடியைக் கும்பிடுதி
 இண்டைமுகீ என்னையாள் என்றுசொலி - மண்டை
 கரங்கொண்ட கங்காளன் காமர் அடியைச்
 சிரங்கொண்டு தாழ்தி திரும்பி - வரங்கொண்ட
 அண்ணல் சினகரம்விட்டு அன்பின் வெளியாகி
 வண்ணமணி வீதி வலமாக - நண்ணி
 அமரர் பணியும் அபிராமன் ஆன
 குமரன் அடியைக் குறித்துத் - திமிரம்

அகல ஒளிரும் அருணா சலத்தை
 இகலது அறவே இறைஞ்சிப் - புகல
 வினைகள் அறுமவ் வியன்சிலம்பைச் சுற்றி
 எனையுடையான் ஈசானம் எய்தி - வினையே
 அகல்தி எனநீ அகத்தெய்தி அண்ணல்
 தகவில் வடிவைத் தலையால் - மிகவும்
 பணிவாய்ப் பணிந்து பணிந்து சுழன்றே
 அணைவாய் குருநாதன் ஆர்ந்த - துணிவாய்
 அணையருகில் ஆகி அடிமலரில் வீழ்ந்து
 பணிதி சிறுநாயேன் பாவம் - தணிய
 எழுதி கரங்கள் இரண்டும் சிரமேல்
 தொழுதி உறஅமைத்துச் சூழ்தி - அழுதி
 கருணா கரனே கமலா லயனே
 அருணா சலனே அரனே - பொருள்நீ
 அறிவித்தால் அல்லாமல் ஆர அறியேன்
 செறிவித்தி என்று சிலம்பி - முறையே
 விமல அமல கமல நயன
 சமல ரகித சதுர - கமலம்
 அதனில் உறையும் அழக குழக
 மதனம் விதனம் அகலும் - மதன
 சகல புவன உயிரும் உனது
 தகமை உறுவ தலது - தகவாய்
 அறிய எவரும் அருகர் அலர்கள்
 குறிய சிறிய வடிவ - பிறிவில்
 சகுண நிகுண அசல சகல
 தகுதி உடைய உறுவ - பகுதி
 தனையின்றி நின்ற தலைவ நினைவே
 அனையின்றி உண்டானாய் ஆக - நினைவொன்றிக்
 காண எனைவிடுத்தான் கண்டேன் அருள்புரிக்
 தாணுவே என்றுநீ சாற்றிநல் - பாணி
 நிலைமை உறும்வண்ணம் நீகரைந்து போற்றி
 தலைமை தனையுடையான் தாளைத் - தலைமேலாக்

100

108

கொண்டு வாய்மொழியைக் கூறிப் பதிலறிந்து
மண்டி எனதிடத்தில் மன்னிநீ - அண்டியே
கண்ட பொருளதனைக் காமர் இடத்தெய்தி
உண்டருளில் நெஞ்சேநீ ஓங்கு.